Jag, Julijana, beundrar landet Libanon – Beirut och alla troende som var där. Det var tisdagen den 2 december 2025 och jag tittade på mässan med den helige fadern Leo XIV.
Det var annorlunda än i Rom, men det var lika många människor som i Rom vid den heliga mässan. När den heliga nattvarden delades ut brast jag ut i tårar. Jag grät från djupet av mitt hjärta, för jag såg att över trehundratusen pilgrimer tog emot den heliga nattvarden i munnen. Trots att jag i åratal har bett om att endast munkommunion ska ges, det rätta mottagandet! Nu i Libanon fanns inte en enda handkommunion, inte ens en enda. Påven såg allt detta, och jag hoppas att många människor i Tyskland också såg det. När jag grät av glädje hörde jag Frälsaren säga: ”Det är inte bara du som gråter, jag gråter också”.
Jag grät verkligen från djupet av mitt hjärta, för det fanns så stor glädje i mitt hjärta. För mig var det också en bekräftelse, eftersom Frälsaren ofta har sagt: ”Handkommunionen är en styggelse i mina ögon”.
I Maria Linden, där vi ofta har varit på mässan, tar många människor också nattvarden i munnen.
Men annars, i Forbach, där jag ofta var i kyrkan, predikade prästen öppet: ”Jag gillar inte heller nattvarden i munnen”.
Det krossade mitt hjärta. En kvinna sa till mig i kyrkan: ”Kommunion i munnen, det är så svårt att ta sig över det”, och också för att hon var rädd för vad de andra skulle säga till henne.
Jag sa alltid att man inte ska lyssna på vad folk säger, utan man måste lyssna till sitt eget hjärta.
Men om människor är lunkna och utövar falsk fromhet och bara gör det som de andra gör, då tar de nattvarden i handen och Frälsaren kan inte skänka dem den nåd och kärlek som är hans vilja.

Jag tackar den Allsmäktige Heliga Treenigheten, † Fadern, Sonen och den Helige Ande, för att Han har visat mig detta och att jag har upplevt det med nattvarden i munnen och att min bön blev hörd.

D-Forbach, Erbersbronn,
Julijana, Bernhard